

Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanunu

(Resmî Gazete ile yayımı : 1.12.1984 Sayı : 18592)

Kanun No.
3083

Kabul Tarihi
22. 11. 1984

BİRİNCİ BÖLÜM Amaç ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1. — Bu Kanunun amacı sulama alanları ile Bakanlar Kurulunca gerekli görülen alanlarda;

a) Toprağın verimli şekilde işletilmesini, işletilmesinin korunmasını, birim alandan azamî ekonomik verimin alınmasını, tarım üretiminin sürekli olarak artırılmasını, değerlendirilmesini ve buralarda istihdam imkânlarının artırılmasını,

b) Yeterli toprağı bulunmayan ve topraksız çiftçilerin ziraî aile işletmeleri kurabilmeleri için Devletin mülkiyetinde bulunan topraklarla topraklandırılmalarını, desteklenmelerini, eğitilmelerini,

c) Ekonomik üretime imkân vermeyecek şekilde parçalanmış tarım topraklarının gerektiğinde ve imkânlar ölçüsünde genişletilmesi suretiyle de toplulaştırılmasını, tarım arazisinin ailenin geçimini sağlamaya ve aile iş gücünü değerlendirmeye yeterli olmayacak derecede parçalanmasını ve küçülmesini önlemeyi,

d) Yeni yerleşme yerleri kurmayı, mevcut yerleşme yerlerine eklemeler yapmayı,

e) Zorunluluk halinde tarım arazisinin diğer amaçlara tahsisini düzenlemeyi,

f) Dağıtılmayan tarım arazisinin değerlendirilme şeklini belirlemeyi,

g) Bakanlar Kurulunca gerekli görülen diğer bölgelerde gayrimenkullerin Millî Güvenlik nedeniyle mülkiyet ve tasarruf şekillerinde ve yerleşim yerlerinde düzenlemeler yapmayı, sağlamaktır.

Tanımlar

MADDE 2. — Bu Kanuna göre,

a) Sulama Alanı : Devletçe sulamaya açılan veya projeleri bitirilmiş olup da sulama yatırımlarına başlanan ve devam eden alanlardır.

b) Tarım Arazisi : Orman sınırları dışında kalan, ziraî üretim yapılan, çayır, mera, yaylak ve kışlak olarak kullanılan, kullanılma şekillerinden birine tahsis edilen veya ekonomik olarak imar, ihya ve ıslah edilerek üretime açılacak arazilerdir.

c) Sulu Arazi : Devletçe sulanan arazidir. Sahibinin kendi imkânları ile suladığı arazi kuru arazi gibi işlem görür.

d) Toprağın Verimli Olarak İşletilmesi : Toprağın bulunduğu bölgenin ekolojik ve ekonomik şartlarına, modern tarım usullerine uygun olarak toprak ve su kaynaklarının kullanılması, korunması, gerekli her türlü tedbirler alınarak verimliliğinin artırılması suretiyle işlenmesi veya işletilmesidir.

e) Aile : Karı-koca ve birlikte oturan reşit olmayan çocuklardan meydana gelen müessesedir. Ailede kocaya, koca yoksa karıya« aile reisi» denir.

f) Çiftçi : Geçimini, bedenî ve fikrî güçlerini kısmen veya tamamen katarak, tarımdan sağlayanlara denir.

g) Tarım Toprakları : Tarım Orman ve Köyîşleri Bakanlığınca birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf olarak belirlenen topraklardır.

h) Toprağın Derecelendirilmesi : Toplulaştırma işlemlerinde toprağın uygulama tarihindeki rayiç bedeli, verimliliği, özellikleri, yerleşim yerlerine olan mesafesi, konumu gibi unsurlar esas alınarak değiştirilecek toprakla denliğini sağlamaktır.

i) Tarımsal İşletme Geliri : Brüt gelirden değişken masraflar düşüldükten sonra kalan miktardır.

j) İlgili veya Uygulayıcı Kuruluş : Tarım Orman ve Köylüleri Bakanlığına bağlı Toprak ve Tarım Reformu Genel Müdürlüğünü ifade eder.

k) Uygulama Alanı veya Bölgesi : Bu Kanunun amacına uygun olarak Bakanlar Kurulunca sınırları belirtilmiş alandır.

l) Örnek İşletme : Bölgenin ekonomik ve ekolojik şartlarına göre toprağın verimli olarak işletilmesini koruyan ve geliştiren, modern tarım usullerini uygulayan, tarımsal bir işletme planı ile çalışan, uygulama alanı olarak tespit edilen bölgede son üç yılda birim alandan bölge ortalamasının Bakanlar Kurulunca tespit edilecek belli katı kadar fazla tarımsal üretim elde eden, işletme tipine ve büyüklüğüne göre gerekli tarımsal alet ve vasıtalara sahip olan işletmelerdir.

İKİNCİ BÖLÜM

Uygulama

Uygulama alanı

MADDE 3. — Bu Kanunun uygulama alanı, ilgili Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile belirtilen alanlardır. Bakanlar Kurulunun bu kararı, kamulaştırma ve diğer işlemler bakımından kamu yararı kararı sayılır ve Resmî Gazetede yayımlanır.

İlgili kuruluşun tasarrufuna geçecek arazi

MADDE 4. — Uygulama alanlarında:

a) Devletin hüküm ve tasarrufu veya özel mülkiyetinde olup kamu hizmetlerinde kullanılmak üzere tahsis edilmemiş arazi uygulama kararının Resmî Gazetede yayımı ile,

b) Gerçek veya özel hukuk tüzelkişilerinin mülkiyetinde bulunan arazi ve diğer gayrimenkuller kamulaştırma ile,

Uygulayıcı kuruluşun tasarrufuna geçer.

Sahibine bırakılacak arazi

MADDE 5. — Uygulama alanlarında, bu Kanunun amacını gerçekleştirmek için ilgili kuruluşça bağ, bahçe ve ağaçlık arazi ve örnek işletmeler hariç, gerçek kişilerle özel hukuk tüzelkişilerine ait tarım topraklarından o bölge için tespit edilen dağıtım normunun on katını aşan kısmı ile varsa üzerindeki tarımsal yapı ve tesisler kamulaştırılır. Bu suretle yapılacak kamulaştırmalarda Devletçe sulanan arazi sulu arazi sayılır.

Sahibine bırakılacak tarım arazisinin bir kısmı sulu, bir kısmı kuru ise aynı tarımsal işletme gelirinin sağlanması kaydı ile sularazi kuru araziye tahvil edilir.

Sahibine bırakılacak topraklar, bölgenin özellikleri dikkate alınarak Bakanlar Kurulunca en çok yüzde elli oranında artırılabilir .

Bakanlar Kurulunca bu Kanunun birinci maddesinin (g) bendine göre uygulama alanı olarak ilan edilecek diğer alanlarda, gerektiğinde arazi ve diğer gayrimenkullerin tamamı kamulaştırılabilir.

Kamulaştırma kararı, bölgedeki teşkilatın teklifi ve ilgili kuruluşun onayı ile alınır.

Arazi ve mevcut ise üzerindeki diğer gayrimenkullerin bedel tespiti, ilgili kuruluşça kendi teşkilatından görevlendirilecek üç ve mahallin en büyük mülki amirince görevlendirilecek iki bilirkişi üyeden oluşan «Bedel Takdir Komisyonu»na yapılır. Kamulaştırma işlemlerine dair diğer hususlar, yönetmelikte belirtilir.

Kamulaştırmada sahibine bırakılacak toprak mümkün olduğu kadar toplu halde ve işletmeyle ilgili yapı ve tesislerden yararlanmaya en elverişli şekilde toprak sahibi tarafından seçilir. Ancak seçim hakkı kamulaştırılacak toprakların düzenli bir biçimde dağıtılmasını ve verimli şekilde işletilmesini engelleyecek tarzda kullanılamaz.

Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde yapılacak kamulaştırmalara 4.11.1983 tarih ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu hükümleri uygulanır.

Toplulaştırma

MADDE 6. — Bu Kanunda belirtilen amaçları gerçekleştirmek üzere uygulama alanlarında ilgili kuruluşça, isteğe bağlı veya maliklerin muvafakatı aranmaksızın arazi toplulaştırılması yapılabilir.

İsteğe bağlı olanlara öncelik vermek kaydıyla arazi toplulaştırmasını teşvik için ilgili kuruluşça arazi genişletmek ve kredi imkânlarından daha fazla faydalandırmak gibi destekleyici tedbirler alınabilir.

Toplulaştırma sonunda dağıtılan veya sahibine bırakılan tarım arazisi malikleri adına, geriye kalan arazi ise Hazine adına uygulayıcı kuruluşun talebi ile tapuya tescil edilir. Malikleri adına tescil edilen arazi bu Kanun hükümleri dışında o bölge için tespit edilen dağıtım normundan daha küçük parçalara rızaen veya hükmen taksim edilemez ve ifraz işlemlerine konu olamaz. Bu husus tapu siciline şerh edilir .

Toplulaştırma esas ve usulleri ile toprağın derecelendirilmesinin nasıl yapılacağı yönetmelikte belirtilir.

Uygulayıcı kuruluşa geçen tarım arazisinin tasarruf ve tahsisi

MADDE 7. — Uygulayıcı kuruluş, tasarrufuna geçen araziye yeterli toprağı bulunmayan veya toprağı olmayan çiftçilere dağıtabileceğı ve kiraya verebileceğı gibi, iskân projelerinin ve toplulaştırmanın gerçekleştirilmesi amacıyla da kullanabilir.

Gerektiğinde bu arazi kendilerine özel kanunlarla verilen görev ve yetki içinde kullanmaları şartıyla diğer kamu kuruluşlarına tahsis edilmek üzere Hazinein tasarrufuna bırakılabilir.

İlgili kuruluşun tasarrufuna geçen arazi, gerektiğinde gerçek ve tüzelkişilere ait aynı değerdeki araziyle değiştirilebilir.

Arazi dağıtımı

MADDE 8. — Dağıtımdan faydalanacaklara verilecek toprak büyüklüğü, iklim ve toprak özellikleri ile bölge için öngörülen tarımsal işletme tipleri de göz önünde bulundurularak, 1984 yılı toptan eşya fiyatları endeksinde göre yıllık tarımsal işletme geliri bir milyon liradan aşağı olmamak kaydı ile bulunacak miktardır.

Bu miktar, uygulayıcı kuruluş tarafından hesap edilerek uygulamanın duyurulması ile birlikte dağıtılacak «Toprak Normu» Bakanlar Kurulunca tespit edilerek Resmî Gazetede yayımlanır.

Dağıtılacak toprak büyüklüğü Bakanlar Kurulu Kararı ile birinci fıkrada belirtilen miktarın bir katını geçmeyecek miktarda artırılabilir. Verilecek tarım arazisinin bir kısmı sulu bir kısmı kuru ise aynı tarımsal işletme gelirinin sağlanması kaydı ile sulu arazi kuru araziye tahvil edilir.

Dağıtım normundan daha az toprağı olanlara, kenli toprağı ile birlikte birinci fıkrada tespit edilen geliri getirecek miktarda toprak verilir.

Tarım toprağının dağıtımdan faydalanacaklar ile bunlarda aranacak şartlar ve dağıtımda göz önünde bulundurulacak sıra ve öncelikler, yönetmelikle tespit edilir.

Borçlandırma

MADDE 9. — Bu Kanuna göre tarım toprağının dağıtımdan faydalananlar ile yerleşime tabi tutulanlar, iktisap tarihinde mülkiyetini iktisap ettikleri tarım toprağının ve mevcutsa üzerindeki diğer gayrimenkullerin tespit edilen rayiç bedeli üzerinden, uygulayıcı kuruluşa borçlanırlar. Borçlandırmak suretiyle verilen tarım toprakları, sahiplerinin adına tapuya tescil edilir.

Borçlar, borçlandırmadan sonra gelen dördüncü yılın Ocak ayı takip eden ve uygulayıcı kuruluş tarafından hasat dönemleri dikkate alınarak tespit edilecek ay ırdan başlamak üzere, on yılda ve on eşit taksitte faizsiz olarak ödenir. Borçlandırma esas ve usulleri, yönetmelikle düzenlenir.

Dağıtılan toprağın geri alınması

MADDE 10. — Topraklandırılan çiftçiler, topraklarını askerlik veya belgelendirilmiş uzun süreli hastalık gibi geçerli bir özürü olmaksızın aralıksız üç yıl süre ile bu Kanunun öngördüğü şekilde işletmedikleri, borçlarını ve aldıkları kredileri ödemedikleri takdirde, dağıtılan topraklar geri alınır.

Kayıt Hazine adına ilgili kuruluşun müracaatı üzerine Mahalli Tapu Sicil Muhafızlığı tarafından bir hükme hacet kalmaksızın düzeltilir ve ilgili kuruluşun tasarrufuna bırakılır.

Dağıtılan topraklar üzerinde tasarruf tahdidi

MADDE 11. — Bu Kanuna göre dağıtılan topraklar bölünemez. Miras hükümleri dışında başkalarına devredilemez. Ancak dağıtılan çiftçilerle mirasçılardan tarafından işletilebilir. Bu arazi kamu yararı dışında hiçbir aynı hakla kayıtlanamaz, haczedilemez, satış vaadine konu edilemez ve kiraya verilemez. Ancak sahibine bırakılan topraklar, o bölge için tespit edilen dağıtım normundan daha küçük parçalara hükmen veya rızaen bölünmemek suretiyle devir ve temlik edilebilir. Bu husus tapu siciline şerh edilir.

Çiftçilikten herhangi bir sebeple vazgeçmek isteyenlerin iktisap ettiği tarım toprakları ve varsa üzerindeki gayrimenkuller, uygulayıcı kuruluşa iade edilebilir. Bu hallerde, çiftçi tarafından yapılmış zarurî ve faydalı tesis ve diğer gayrimenkullerin rayiç bedeli, ilgili kuruluşça sahibine ödenir. Bu durumda, borç tasfiyesi ve diğer ödeme işlemleri yönetmelikle düzenlenir.

Dağıtılan ve sahibine bırakılan topraklarda mirasçılardan tasarrufu

MADDE 12. — Mirasçılardan, mirasın açılmasından itibaren altı ay içinde kendi aralarında aile ortaklığı şeklinde işletmedikleri veya rızaen kendi aralarında devir ve temlik işlemlerini yapmadıkları hallerde, dağıtılan toprak ve mevcutsa işletmeyle ilgili gayrimenkullerin bedeli, bu Kanun hükümlerine göre ödenmek kaydıyla uygulayıcı kuruluş tarafından geri alınır. Uygulayıcı kuruluş, geri alınan işletmeyi, öncelikle mirasçılara veya topraksız veya az topraklı çiftçilerden birine tahsis edebilir.

Uygulama bölgelerinde kendilerine tarım toprağı bırakılanların ölümü halinde bırakılan tarım toprağı o bölge için tespit edilen dağıtım normundan az olmamak üzere ve işletmeye ait yapı ve tesisler ile araç ve gereçler, genel hükümlere göre mirasçılardan arasında taksim ve ifraz edilerek miras ortaklığına son verilebilir.

Taksim ve ifraz sonucu yeni işletmelerdeki toprak büyüklüğünün bölgedeki toprak normu altına düşmesi halinde, bu maddenin birinci ve ikinci fıkra hükümleri uygulanır.

Temlik tasarrufların durdurulması

MADDE 13. — Uygulama alanlarında Bakanlar Kurulu kararının Resmî Gazetede yayımı tarihinden itibaren, kamulaştırma, toplulaştırma, arazi değiştirilmesi ve dağıtım işlemlerinin tamamlanması veya tapuya tescilli sonuçlandırılıncaya kadar, gerçek kişilerle özel hukuk tüzelkişilerine ait arazinin mülkiyet ve zilyetliği devir ve temlik edilemez. Bu araziler ipotek edilemez ve satış vaadine konu olamaz. Ancak, bu kısıtlama süresi beş yılı aşamaz. Sulama şebekesi tamamlanıp sulamaya geçinceye kadar da aynı işlemler yapılmaz. Bu kısıtlamada ise süre, beş yılı aşamaz.

Kısıtlama süresi içerisinde arazisini ve varsa üzerindeki tesisleri satmak isteyen gerçek ve özel hukuk tüzelkişilerinin müracaatları halinde, uygulayıcı kuruluş bu kişilere ait tarım toprağını ve varsa üzerindeki tesisleri, altmış gün içinde bu Kanun hükümlerine göre kamulaştırır veya yönetmelikle tespit edilecek esaslar dahilinde bunların başkalarına satışına izin verir.

Yukarıda belirtilen süre içinde, bu gibi arazi sadece T.C. Ziraat Bankası, Türkiye Ziraî Donatım Kurumu ve Tarım Kredi Kooperatiflerine ipotek edilebilir.

Bu kısıtlama süresi içerisinde ipotegin paraya çevrilmesi gerektiğinde bedel, bu Kanun hükümlerine göre uygulayıcı kuruluş tarafından alacaklıya ödenerek arazinin Hazine mülkiyetine geçirilmesi sağlanır.

Birinci fıkrada belirtilen süreler içinde mahkemeler veya icra iflas daireleri tarafından bu arazi hakkında devir ve temlik gerektiren bir karar verilemez. Miras yoluyla intikaller, bu hükmün kapsamı dışındadır. Ayrıca mahkemeler satış suretiyle miras ortaklığının giderilmesine karar veremezler.

Yeni yerleşim yerlerinin kurulması

MADDE 14. — Uygulama bölgesinde Bakanlar Kurulu Kararı ile yeni yerleşim yerleri kurulabilir veya mevcut köyler ile köy altı yerleşim birimleri birleştirilebilir. Yeni köy altı yerleşim birimleri kurulamaz. Bu Kanuna göre toprak dağıtımından yararlanma haklarına sahip olup da istekte bulunanlardan uygun görülenler, yeni yerleşim yerlerine yerleştirilebilirler.

Yeni yerleşim yerlerine yerleştirilenler, İskân Kanunundaki muafiyet ve istisnalardan faydalandırılırlar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Çeşitli Hükümler

Çayır, mera ve benzeri arazilerin tespit ve tahsisi

MADDE 15. — Uygulama bölgelerinde köy ve bölge halkının mevcut hayvan varlığı ihtiyacı için müştereken kullanmaları amacıyla tasarrufuna geçmiş tarım arazisinden, arazi kullanma kabiliyeti ile iklim özellikleri ve tarım arazisi üzerindeki bitki örtüsü dikkate alınarak uygun görülenleri, bu Kanun ve bu Kanuna göre çıkarılacak yönetmelik hükümlerine göre mera, yaylak, kışlak, çayır ve benzeri arazi olarak tespit ve tahsis etmeye, tahsisli olanların tahsis amacını değiştirmeye veya yenilemeye ilgili kuruluş yetkilidir.

Tapu ve kadastro işlemleri

MADDE 16. — Uygulama alanı ilan edilen bölgelerde arazinin tapu ve kadastro işlemleri, ilgili kuruluşun talebi üzerine Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne öncelikle ve belirlenecek süre içerisinde tamamlanır.

Çiftçilerin desteklenmesi

MADDE 17. — Uygulama alanlarında bu Kanun hükümlerine göre topraklandırılanlarla kendilerine uzun süreli sözleşmelerle arazi kiralananlar ve dağıtım normuna kadar arazi sahibi çiftçiler, uygulayıcı kuruluş tarafından yönetmelikte tespit edilecek esaslar dahilinde verimliliği ve üretimi artırmak gayesiyle aynî ve nakdî kredi ile desteklenirler.

Uygulayıcı kuruluş, verilen kredilerin amacına uygun olarak kullanılıp kullanılmadığını denetler. Amacına uygun kullanılmayan krediler, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre, ilgili kuruluşça tahsil edilir.

Yabancı uyruklulara ait arazi

MADDE 18. — Yabancı uyruklulara ait gayrimenkullerin kamulaştırılmasına, Bakanlar Kurulunca Karar verilir. Kamulaştırmaya karar verilirse, bedelinin tespiti ve ödenmesi müteakibliyet esaslarına göre yapılır.

Arazinin tarım dışı amaçlarla kullanılması

MADDE 19. — Uygulama alanlarında bulunan tarım arazisi, zorunlu sebepler olmadıkça tarım dışı amaçlarla kullanılmaz. Ancak zorunlu hallerde, uygulama alanlarındaki arazi ilgililerin müracaatı üzerine uygulayıcı kuruluşun izni ile tarım dışı amaçlarda kullanılabilir.

Fon

MADDE 20. — Bu Kanunda verilen hizmetlerin gerçekleştirilmesi ile ilgili olarak «Tarım Reformu Fonu» adı ile bir fon kurulmuştur. Fonun yönetimi ile uygulayıcı kuruluş görevlidir.

Mülga 1757 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Kanununun 201 inci maddesine göre kurulmuş olan fonun bakiyesi ve alacak, borçları bütün hak ve vecibeleri ile birlikte doğrudan doğruya «Tarım Reformu Fonu»na intikal eder.

Fonun gelirleri, T.C. Ziraat Bankası Genel Müdürlüğünde açılacak bir hesaba yatırılır.

Fonun gelirleri

MADDE 21. — Fonun gelirleri :

- a) Genel bütçeden fona aktarılacak ödenekler,
- b) Uygulayıcı kuruluş tarafından kiraya verilen arazinin kiralari,
- c) Bu Kanuna göre borçlandırılanların yapacakları ödemeler,
- d) Fondan satın alınan gayrimenkuller ile menkullerden ihtiyaç kalmayanların satışından elde edilen gelirler,
- e) Fondan satın alınan gayrimenkuller ile menkullerin kiraya verileninden sağlanan kira bedelleri,
- f) Evvelce Toprak ve Tarım Reformu fonundankredilendirilenlerden henüz tahsil edilmemiş kredi taksit ve faizleri ile yeniden verilecek kredi taksit ve faizleri,
- g) Mülga 1757 sayılı Kanuna göre kurulmuş kooperatiflerin mal varlıkları ve gelirleri,
- h) Tahsis edilecek çayır, mera, yaylak ve kışlaklardan yönetmelikte belirtilen usule göre alınacak ücretler,
- i) Her türlü bağış ve yardımlar,
- j) Diğer gelirler.

Fondan karşılanacak giderler

MADDE 22. — Fondan aşağıdaki giderler karşılanır :

- a) Mülga 1757 sayılı Kanuna göre kamulaştırılmış ve bu Kanuna göre kamulaştırılacak gayrimenkul malların kamulaştırma ve satın alma bedelleri ile bunların taksit ve faizleri,
- b) Uygulamamın gereği olarak yapılacak yatırımların karşılıkları,
- c) Bu Kanun gereğince verilecek her türlü krediler,
- d) Uygulama için gerekli menkul ve gayrimenkul mal kiralari,
- e) Çayır, mera, yaylak ve kışlakların tespiti, ıslahı, bakım ve geliştirilmesi ile ilgili giderler,
- f) Uygulamalar için gerekli araç, gereç ve iş makineleri satın alma, kullanma ve idzame giderleri,
- g) Uygulama hizmetlerinin gerektirdiği çeşitli eğitim giderleri,
- h) Uygulamamın gerektirdiği cari giderler,
- i) Bu Kanunun uygulanmasında gerekli olan diğer giderler.

Fonun yönetim ve denetimi

MADDE 23. — Fonun hesap dönemi bütçe yılıdır. Fonun hesapları ve yıllık bilançosu, Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu tarafından denetlenir.

Fondan yapılacak harcamalar ve işlemler, 28 Mayıs 1927 tarih ve 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu ile 21 Şubat 1967 tarih ve 832 sayılı Sayıştay Kanununa tabi değildir.

Fonun yönetimi, kullanılması, harcamaların nitelik ve ayrıntıları, verilecek kredilerin miktarı, kullandırılmaları, faiz oranları ve süre şartları, tahsili, hesapların tutulması ile fonla ilgili olarak T.C. Ziraat Bankası tarafından yürütülecek işlem ve diğer hususlar, yönetmelikle tespit edilir.

MADDE 24. — Uygulama bölgelerinde :

- a) Türk Ceza Kanununun ikinci kitabının birinci babında yazılı suçlardan veya bu suçların işlenmesini aleni olarak tahrik etme suçundan mahkûm olanlar,
b) Türk Ceza Kanununun 312 nci maddesinin ikinci fıkrasında yazılı halkı sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etme suçlarından mahkûm olanlar,
c) Türk Ceza Kanununun 536 nci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarında yazılı eylemlerle aynı Kanunun 537 nci maddesinin birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarında yazılı eylemleri siyasi ve ideolojik amaçlarla işlemekten mahkûm olanlar,

Bu Kanuna göre toprak dağıtımından istifade edemez ve bunlara toprak verilemez.

Toprak verilenler kendilerine toprak verildikten sonra, birinci fıkrada tespit edilen suçlardan herhangi birinden mahkûm olmaları halinde verilen toprak geri döner ve tapu kaydı ilgili kuruluşun talebi ile mahallî tapu sicil muhafızlığı tarafından hiçbir hükme hacet kalmadan Hazine adına düzeltilir.

Yönetmelik

MADDE 25. — Bu Kanunda yönetmelikle düzenlenmesi öngörülen hususlar ile bu Kanunun uygulanmasına dair diğer düzenlemeler, Kanun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılacak bir yönetmelik ile belirlenir.

Kaldırılan ve uygulanmayacak hükümler

MADDE 26. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren;

a) 1617 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Ön Tedbirler Kanununun, 766 sayılı Tapulama Kanununun 33 üncü maddesini değiştiren 20 nci maddesi hariç, diğer maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

b) Bu Kanunun uygulanmasında, diğer kanunların bu Kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz. Ancak 28.12.1960 tarih ve 189 sayılı, 18.12.1981 tarih ve 2565 sayılı Kanun hükümleri saklıdır. Ayrıca Millî Savunma Bakanlığına tahsisli olan veya bu Bakanlıkça tahsisiz olarak kullanılan gayrimenkullere bu Kanun uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDELER

GEÇİCİ MADDE 1. — Mülga 1757 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Kanununa göre yapılan uygulamalarda kendilerinden toprak kamulaştırılanların altı ay içinde müracaatları halinde, bu Kanun hükümlerine göre yapılacak incelemeden sonra Kanunun, «Sahibine Bırakılacak «Arazi»ye ilişkin hükümleri uygulanır.

Gerçek verilecek arazi dağıtılmamış veya tahsis edilmemişse, bu miktara tekabül eden kamulaştırma bedeli ile faizleri ödenmez. Bu bedellerin hak sahiplerince tahsil edilmiş olması halinde, bedel ve faizler defaten Fonu iade edilmek kaydı ile arazinin iade edilen kısmı ilgilinin adına tescil edilir.

Ancak iade edilecek arazi, mülga 1757 sayılı Kanuna göre dağıtılmış veya tahsisi yapılmış ise, hak sahiplerine varsa aynı değerde arazi verilir. Arazi sahibi verilen bu araziyi kabul etmediği takdirde iade edilecek toprağın miktarına tekabül eden kamulaştırma bedeli bu Kanun hükmüne göre ödenir.

GEÇİCİ MADDE 2. — Mülga 1757 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Kanununa göre kamulaştırılan veya tapulama yolu ile intikal eden hisseli arazinin taksim ve ifrazı, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıl içinde ilgili kuruluşun hazırlayacağı taksim ve ifraz planları doğrultusunda ve talebi üzerine herhangi bir muvafakat aranmaksızın, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün mahallî teşkilatı tarafından yapılır.

GEÇİCİ MADDE 3. — Uygulama alanları ve uygulama alanları dışında 1617 sayılı Toprak ve Tarım Reformu Ön Tedbirler Kanununun 8 inci maddesiyle mülga 4753 sayılı Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu ve 4486 sayılı Teknik Ziraat ve Bahçivanlık Okulları Hakkındaki Kanunun hükümlerine göre tevzi edilen ve bilahare başkalarına devredilmiş bulunan gayrimenkullerin satışının iptaline ilişkin olarak açılmış davalar her ne safhada olursa olsun düşer.

Yürürlük

MADDE 27. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 28. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Cilt	Türkiye Büyük Millet Meclisi	
	Birleşim	Sayfa
8	24	201
	27	305
	28	404:407
	29	419:457,457:479,481:484, 485:488

I - Gerekçeli 168 S. Sayılı basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 29 uncu Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisi Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/621.